

JAKO SVĚTLA VE SVĚTĚ

... *sviňte jako hvězdy, které osvěcují svět.* (Fp 2:15b)

1. čtení: Daniel 3

Základ kázání: **Filipským 2:12-16**

Milí bratři, milé sestry,

určitě jste si to dílo už stačili prohlédnout. Naše nejmenší děti měly tento obraz před očima celý školní rok. Temná, noční obloha, na které blikají a svítí hvězdy. A u toho zkrácený výrok apoštola z listu Filipským, který jsme právě slyšeli:

- *...sviňte jako hvězdy, které osvěcují svět. Držte se slova života.* (Fp 2:15b-16a)

Tento obraz byl v letošním školním roce podkladem pro záznam docházky dětí v malé nedělní škole. Do hvězdičky děti napsaly své jméno a pak ji přilepily na tu temnou oblohu, aby ji trochu prozářila. A tak symbolicky každé dítě zazářilo v neděli při bohoslužbách, v nedělní škole. Myslím, že to byl skvělý nápad pro zobrazení nedělní docházky do kostela. Apoštolovi ovšem jistě nešlo o to, aby křesťané zazářili pouze v neděli v kostele. Aby se blýskli třeba tím, jak hlasitě umí zpívat, nebo jak široce se dokážou na druhé usmát, jak vážně se umí tvářit při kázání, jak krásně se dokážou obléct, nebo jak veliký obnos jsou schopni vhodit do sbírky. Apoštolovi vlastně v tuto chvíli vůbec nejde o to, jak se křesťané chovají uvnitř sboru, uvnitř společenství, když jsou v neděli spolu, ať už v lavicích, nebo třeba kolem stolu Páně. Máme svítit uprostřed pokolení pokřiveného a zvráceného, říká Pavel. To jsme ale na zobrazení té nedělní docházky záměrně vynechali, abychom děti nemátli. Ale před vámi dospělými to tajit nechci.

- *¹⁴ Všechno dělejte bez reptání a bez pochybování, ¹⁵ abyste byli bezúhonní a ryzí, Boží děti bez poskvrny uprostřed pokolení pokřiveného a zvráceného. V něm sviňte jako hvězdy, které osvěcují svět, ¹⁶ držte se slova života*

Na denní obloze žádné hvězdy vidět nejsou. A přece tam, někde daleko v širém vesmíru, pořád svítí. Ale až všechno kolem nás začne tmavnout, až se zešerí a nastane noc, hvězdy začnou svítit. To je jejich úloha: Zářit v noci. Samozřejmě všechno popisují z naší lidské perspektivy, jak to lidé na planetce Zemi vnímají svými očima. Stejně je to s křesťany. Jsou chvíle, kdy je třeba svítit lidem kolem nás. Jsou totiž období, kdy všechno kolem nás ztmavne. Třeba když mizí ze světa mír a přichází válka. Nebo když se mění politická situace k horšímu. Nebo když nastane chudoba. Nebo když nás sužují přírodní katastrofy. Nebo když *vychladne láska mnohých*, jak říká Pán Ježíš. Nebo když se ve společnosti přestane počítat s pravdou, s tou Boží především. Pavel, konfrontovaný s pohanstvím své doby, měl zřejmě na mysli především tuto náboženskou temnotu, se kterou šla ruka v ruce pokleslá morálka. Do této temnoty, ať už se v naší době projevuje jakkoliv, máme svítit. Pozor: Naší úlohou není si na temnotu posvítit, tedy jen kritizovat. Je potřeba do ní vnášet světlo, světlo evangelia. Žít jinak. Jít za Kristem, světlem světa.

Pavel zřejmě vycházel z Danielova proroctví o posledních dnech tohoto věku. Daniel píše:

- *² Mnozí z těch, kteří spí v prachu země, procitnou; jedni k životu věčnému, druzí k pohaně a věčné hrůze. ³ Prozíraví budou zářit jako záře oblohy, a ti, kteří mnohým dopomáhají k spravedlnosti, jako hvězdy, navěky a navždy.* (Da 12:3)

Apoštol však žádá křesťany, aby svítili už nyní. Ne až při příchodu Ježíše Krista, který nastolí své království. Už teď máme svítit. A ještě jedna změna je významná. My máme svítit uprostřed tohoto světa. Uprostřed tohoto pokolení. Ty hvězdy jsou podle Pavla zde na zemi. Jsou součástí tohoto světa. A přitom nejsou ze světa. Jsou z Boha.

Bratři a sestry, hvězdy jsou od nás strašně daleko. Jejich světlo k nám přichází z obrovské dálky. Hvězdy svítí, ale nejsou vůbec dotčeny tím, co se zde na zemi odehrává. Ničím z toho, čím tato Země žije, nejsou ovlivněny. Kdyby zítra naše planeta shořela, hvězdy by to nijak neovlivnilo. Kdyby dnes lidstvo vymřelo, pro hvězdy ve vesmíru by se nic nezměnilo. Nejbližší hvězda je Proxima Centauri, která je od nás vzdálená 4,22 světelných let. Matematicky řečeno: Brutálně daleko!

Tak si nesmíme představovat církev! Církev není oddělená od světa. Církev svítí v tomto světě. Pavlova myšlenka, pokud ho vezmeme za slovo, je vlastně absurdní. Hvězdy svítí v tomto světě. Ne nad ním. Ne z uctivé vzdálenosti od Země. Ale zde na Zemi. Tato z hlediska astronomie pomýlená myšlenka má hluboký teologický význam. *Sviňte jako hvězdy, které svítí ve světě.* Nesviňte nad světem, ale ve světě. Uprostřed tohoto Božího světa. Církev totiž není ani nad světem, ani mimo tento svět. Církev Kristova je ve světě. Církev je přece tvořena lidmi z masa a kostí, kteří jsou součástí tohoto světa.

A navíc: Sám Ježíš Kristus nezůstal nad světem, nezamiloval si nás z uctivé vzdálenosti. On přišel do našeho světa a stal se jedním z nás. Kristova spása se neudála nad našimi hlavami, kdesi daleko od nás, ale mezi námi. U nás. V naší blízkosti. Jak Pavel připomíná pár řádků předtím:

- *Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl.* (Fp 2:6)

Nejsme ze světa, bratři a sestry. Narodili jsme se z Boha, skrze Krista, v Duchu svatém. Nejsme ze světa. Ale jsme ve světě. Se světem nesmíme splynout. Máme v něm svítit. Máme vyzařovat Boží láskyplné světlo. Ne jako předzvěst soudu, ale jako zvěst o spáse, která se v Kristu stala skutečností. My v tomto světě máme svítit kvůli tomuto světu, kvůli jeho záchraně. Proto si nás Kristus povolal.

Ano, jistě, někdy si zoufáme nad naším životem. Že svítíme málo. Nebo skoro vůbec. Že v nás samotných světlo Kristova evangelia jen občas problikne. Že někdy s tou duchovní temnotou téměř splýváme. Jako by nás pohltila černá díra, nebo co. Proto Pavel připomíná, že Bůh nám přikazuje svítit. A zároveň Bůh sám nám dává potřebnou energii k tomu, abychom svítili.

- ***Neboť je to Bůh, který ve vás působí, že chcete i činíte, co se mu líbí.***

Svítit můžeme. Svítit musíme.

Modleme se:

Bože věrný, laskavý a mocný, ty nás zevnitř nabíjíš, ty nám svým Duchem dáváš potřebnou zář, abychom žili tak, jak se ti líbí, abychom vyzařovali pravdu i lásku Kristovu. Na tvou pomoc se spoléháme, protože toužíme ještě mnohým lidem posvítit na cestu, potěšit je tvým světlem, prozářit jejich další kroky za tebou. Použij si to naše někdy skomírající světlo k tomu, aby lidé spatřili tebe a šli za tebou, za světlem života. Amen.